

В УВУ ОБГОВОРЕНО ТИСЯЧОЛІТТЯ ПРОФ. Т. ЦЮЦЮРА СТАВ НОВИМ РЕКТОРОМ

Група учасників Конференції перед будинком УВУ в Мюнхені.

Мюнхен, Західна Німеччина (А. Власенко-Бойцун).
Тиждень від 25-го липня до 2-го серпня ц.р. залишиться важливим в історії Українського Вільного Університету з двох причин: перша це визначення місця і дати святкування 1000-річчя Хрищення Руси-України, а друга вибору нового ректора УВУ, який став проф. д-р Теодором Цюцюрою.

На конференції, що відбулася в дні 26-28-го липня ц.р. схвалено заплановані Діловою Президією дату, місце і профіль наукового конгресу у 1000-річчя Хрищення Руси-України, який репрезентує усі афільювані установи, разом 21, в тому числі ієрархії українських церков: Українську Католицьку Церкву, Українську Православну Церкву, Українську БАПТИСТСЬКУ Церкву та Всеукраїнське Євангельське Братство та наукові установи: НТШ, УВАН, УТ ГІ та інші українські товариства, що діють на терені Європи, ЗСА та Канади.

Члени Ділової Президії сповняють подвійне завдання: вони координують не лише дії Президії, але також працюють афільюваних товариств свого терену і своєї установи. Ділова Президія складається з таких осіб: ректор Володимир Янів, голова, о. протоієрей Олег Кравченко, о. митрат Іван Музика, пастор Володимир Домашовець, д-р Ярослав Білінський, д-р Ярослав Падох, д-р Любомир Вінар, заступники, пастор Володимир Боровський, о. архипротопрезвітер Паладій Дубинський, мгр Іван Коровицький, д-р Михайло Марунчак, члени.

Після довшої дискусії із трьох запропонованих столиць (Відень, Рім, Париж) вибрано Париж, де професори УВУ мають призначити зв'язки з французькими науковими колами і де успішно можна перевести науковий конгрес в 1000-річчя Хрищення Руси-України і своїм під-

ни, очевидно, їхніми власними фондами. Крім збірників, вже є в підготові (за редакцією проф. І. Качуровського) хрестоматія української християнської поезії. Вона повинна вийти друком ще в біжучому році. Побажаними є ще хрестоматія української релігійної музики та альбом українського християнського мистецтва. Очевидно, що всі ці книжки зможуть вийти в той час, коли українська громада поспішить з матеріальною допомогою для видання їх та зголосить свою допомогу для УВУ, чи меценатський дар на покриття видання одного збірника.

Другою важливою подією в історичному тижні був вибір нового ректора УВУ. Уже минулого року ректор Володимир Янів на професорській конференції, яка відбулася в Мюнхені 8-го серпня 1985 року, заявив, що він залишається тільки ще на один рік на пості ректора УВУ та просить, щоб на протязі року підшукати кандидата на наступну каденцію. Цього ж року В. Янів потвердив своє минулорічне рішення і просив професорський збір збільшити його з цього становища, пропонуючи на своє місце доволі молодого професора УВУ, який був активний в 1940-их роках при відбудові УВУ в Мюнхені, а згодом професора Галіфакського університету в Канаді, тепер смерта д-ра Теодора Цюцюра, якого вибрано ректором УВУ без довшої дискусії. Згідно зі статутом УВУ, уступаючий ректор стає автоматично проректором, щоб допомогти новому ректорові у переробці його різних обов'язків. Уступаючий ректор, що сповняв знаменито своєї обов'язки на протязі 18 років, заявив, що він присвятив свої останні роки для якнайкращої підготовки конгресу 1000-річчя Хрищення Руси-України.

Один збірник Мовознавчої комісії, доповіді якого були вже прочитані 27-го липня, відданий до друку завдяки меценатському дарові Владики Платона Корниляка. Ректорат УВУ сподіється, що й інші владики та багаті люди чи подружжя стануть меценатами поодиноких збірників, щоб залишилися тривалі пам'ятники наукових студій і меценатів, які хоч жили в розсіянні, але відзначали 1000-ліття Хрищення в Україні соборно.

Крім наукових збірників поодинокі комісії, яких планується 10, заплановані також регіональні збірники або збірники поодиноких установ, афільюваних до соборного конгресу 1000-річчя Хрищення Руси-Украї-

Кремль виступив з черговими пропагандивними заявами

Москва. — В понеділок, 25-го серпня, Кремль виступив з черговими пропагандивними заявами, які повинні вплинути на громадську думку Заходу.

Начальник генерального штабу збройних сил маршал Сергій Ахромєв заявив, що Советський Союз має чим і як відповісти на стратегічну оборону ініціативу президента Регена, і тільки створення враження, що серйозно провадить підготовку до зустрічі на вершинах.

Білі Дім кілька днів тому дав зрозуміти, що при зустрічі президента Роналда Регена і генерального секретаря ЦК КПСС Михайла Горбачова треба обговорювати не лише справи роззброєння, але й більш широке коло проблем — регіональні конфлікти (Афганістан, Камбоджа, Нікарагуа, Південна Африка) і постійне порушення Советським Союзом прав людини. Кремль хотів би везти зустріч лише до розмови про роззброєння.

Шодо стратегічної оборони ініціативи, то президент Р. Реген неодноразово заявляв: космічна оборона буде створюватися і вона не стане предметом торгівлі в переговорах зі Советським Союзом.

Метою виступу Ю. Воронцова було створити враження, що Адміністрація Роналда Регена нічого не робить для того, щоб зустріч на вершинах могла відбутися. За словами заступника міністра, така зустріч відбудеться лише в тому випадку, якщо "будуть створені передумови для підписання декількох договорів про роззброєння".

Виступи Ахромєва і Воронцова розраховані на те, що ліберали в З'єднаних Штатах і Західній Європі зразу піднімуть ще більший крик, мовляв, стратегічна оборона ініціатива в Америці дійсно не потрібна і, крім того, Білий Дім тільки створює враження, що серйозно провадить підготовку до зустрічі на вершинах.

Потім на пресовій конференції виступив заступник міністра закордонних справ Юлій Воронцов і оголосив, що ніяких угод про зустріч на вищому рівні нема, хоч Вашингтон твердить, що є.

Виступ С. Ахромєва повинен був створити враження, що З'єднані Штейти не мусять створювати космічну оборону і що засоби, відпущені на її створення, є пустою витратою грошей.

Метою виступу Ю. Воронцова було створити враження, що Адміністрація Роналда Регена нічого не робить для того, щоб зустріч на вершинах могла відбутися. За словами заступника міністра, така зустріч відбудеться лише в тому випадку, якщо "будуть створені передумови для підписання декількох договорів про роззброєння".

„КІЛЬКІСТЬ ЖЕРТВ ЧОРНОБІЛЬСЬКОЇ КАТАСТРОФИ ДОСЯГНЕ 50,000“, — КАЖЕ ВОЛЛЕС

Остин, Тексас. Виступаючи перед членами Американської асоціації підприємців, лікар Вес Воллес, який в кінці травня побував у московській лікарні, де перебували жертви катастрофи Чернобыльської енергетичної станції, заявив: „Трагедія Чернобыля лише починає давати про себе знати. Із-за катастрофи в кишеню підземку помере від 10,000 до 35,000 осіб, а рахуючи і тими, хто вмер від рака, викликаного катастрофою, кількість жертв може досягнути 50,000“.

В. Воллес, який є членом лівої організації „Лікарі за соціальну відповідальність“, був запрошений у Советський Союз з групою колег. Йому дозволили перебувати в лікарні, де перебували пожежники, які дістали значну дозу радіації. Воллеса попросили, щоб він виступив у лікарні, але половину виступу присвятив медичній темі, а другу половину — боротьбі за мир.

На думку американського лікаря, особи, які працювали на Чернобыльській енергетичній станції або жили недалеко від неї, дістали при радіоактивному оп-

роміювання понад 600 рад. Воллес вважає, що вже доза 450 рад викличе смерть не менш як половини опромієних дослужих людей.

Як Воллес, так і його слухачки відносяться до тих, які в усіх бідах перш за все обвинувачують З'єднані Штейти Америки, а вже потім задумуються про роллю Советського Союзу. Тому лікар-паціфіст ніяк не можна обвинувачувати в тому, що він перебільшує, бажаючи „насолити“ Советському Союзу.

Совєтські експерти подають, що в СССР в результаті катастрофи помере від рака 6,530 осіб. Видно, це число сильно применшено.

Голова державного комітету в справах використання нуклеарної енергії Андріоник Петросян, виступаючи на пресовій конференції в Москві, визнав, що катастрофа в Чернобылі нанесла удар советським програмам будівництва нуклеарних електростанцій. Він заявив, що доведеться обговорити справу про місяці будівництва нуклеарних електростанцій, щоб вони не були розміщені близько великих міст.

Совєтські експерти подають, що в СССР в результаті катастрофи помере від рака 6,530 осіб. Видно, це число сильно применшено.

Голова державного комітету в справах використання нуклеарної енергії Андріоник Петросян, виступаючи на пресовій конференції в Москві, визнав, що катастрофа в Чернобылі нанесла удар советським програмам будівництва нуклеарних електростанцій. Він заявив, що доведеться обговорити справу про місяці будівництва нуклеарних електростанцій, щоб вони не були розміщені близько великих міст.

Міжнародна конференція вимагатиме звітування

Відень. — Невдоволені браком советських інформацій негайно після нуклеарної катастрофи в Чернобылі, офіційні представники 60-ох держав зібрались у Відні і схвалили новий договір про обов'язковість негайних інформацій. Пропозиція нового договору йде в тому напрямі, що кожна держава мусить негайно й вичерпно повідомити всі інші держави про навіть найменшу втечу радіоактивності в атмосферу. Американські й советські делегати намагаються викласти у звітуванні радіоактивне знищення, яке постане внаслідок атомних проб, або коли трапляється випадок з ядерною зброєю. Це означало б, що держави, які мають атомову зброю, не були б зобов'язані повідомляти про втечу радіоактивності в часі підземних вибухів. Від 1963 року підземні вибухи є єдиною дозволеною, зате існують заборона робити проби в атмосфері під водою, або в космосі.

Хоч американці й росіяни хотіли б інакше, інші держаи в твердо пропонують договір, який вимагав би звітування не тільки про випадки в цивільних реакторах, але й у військових наприклад, тих, які звивають для витворювання атомо-

вої енергії в підводних суднах і боских кораблях. Делегати ЗСА заявили, що вони добровільно будуть остерегатися інших держав, якби трапився радіоактивний опад з цивільних і військових споруд, але поставили справу ясно, що у військових випадках існує база добровільності, а жалких легальних зобов'язань вони не приймуть.

Деякі держави, як Франція, Індія, Іран, Ірак, та Аргентина стримують схвалення договору, бо вони протидіють всяким війняткам. Народи Ідуть прискореним темпом, щоб заповнити негайно прогалину в міжнародній праві, яка показувалась по катастрофі в Чернобылі. Звільнена з реактора радіоактивність розійшлась не тільки внутрішній СССР, але й по всій Європі, а советські чиновники про це нікому не говорили.

Устійнили цілий ряд вимог, про які, треба інформувати. Ще нема узгодження, чи уряд мусів би звітувати про випадок, і які наслідки були на станції після випадку. Проти цієї точки найбільше борониться СССР, який, наприклад, не хоче сказати, що в Чернобылі не продукували електроенергії, але плотяний для ніцивних бомб.

У СВІТІ

Наступили зміни в американській армії

Вашінгтон, Д.К. — За останні 13 років, відколи скінчено з примусовою військовою службою в Америці для молодих хлопців, наплив чорних добровольців до Армії, де вже й перед тим було чимало чорних воєнків, особливо збільшилось, як збільшилась і кількість жінок, бажаючих служити у війську. Ці дві обставини разом з третьою — збільшення одружених серед воєнків, цілком змінили характер Армії, що дає привід американським соціологам називати так інтегровану Армію „Американським успіхом“ (an American success story) чи „погіршення“ комбативної сили Американської Армії. Модерний погляд на речі наказує американському суспільству дивитися на ці справи як на позитив, хоч не бракує й критиків цієї модернізації, хоч її продиктувало саме життя.

Щодо одружених воєнків, то тут теж наступили великі зміни. Колись, наприклад, нижче воєнцтво складалось переважно з не одружених молодих чоловіків, але тепер одна третина їх — одружені, і це стосується воєнцтва обох статей, лише „Нью Йорк Таймс“ з 25-го серпня ц.р.

Чорні воєнки, одружені і особливо жіноцтво (обох рас) викликали такі великі зміни у житті війська, що їх порівнюють із змінами, які наступили у Армії з винаходом нуклеарної зброї. Ці ґрунтовні зміни продовжують для „покращення“ чи „погіршення“ комбативної сили Американської Армії. Модерний погляд на речі наказує американському суспільству дивитися на ці справи як на позитив, хоч не бракує й критиків цієї модернізації, хоч її продиктувало саме життя.

КОЛИШНІЙ АМБАСАДОР Філіппін у Ватикані Бієнвенідо Тантоко і ще п'ятеро філіппінців були заарештовані римською поліцією і обвинувачені в контрабанді зброї. В приміщенні будинку, де жив Б. Тантоко, поліція знайшла склад зброї. Тантоко, який був одним з найближчих сподвижників колишнього президента Філіппін Фердинанда Маркоса, і його спільники доставлені у в'язницю Реджіна. Речник амбасди Філіппін у Ватикані заявив, що його не повідомляли про арешт Тантоко і він нічого не може про це сказати.

ДЕЛЕГАЦІЯ ВЕРХОВНОЇ Ради СССР, яку очолює голова бюджетово-планової комісії Николай Масленников, прибула в Пекін для переговорів зі своїми китайськими колегами. Це друга делегація такої ранги, яка відвідала Китай з часу охолодження між двома країнами. Советська делегація перебує в Китаї тижень і відвідає також Шанхай, де недалеко відкриття консулату СССР. На зустрічі будуть обговорені справи про економічне співробітництво. На початку вересня в Пекін прибуде перший заступник голови Ради міністрів СССР і голова державного плану Николай Талізін. Він був найбільш високопоставленим советським керівником, який відвідав Китай за останні 17 років.

В КОМУНІКАТІ, ВИДАНОМУ повстанською групою никарагуанських індіанців, говориться, що бойові літаки сандиністів протягом 15 днів бомбардували індіанські села в провінції Зелья. Рятуючись від бомбардувань, біля 9,000 індіанців перейшли гондураський кордон. В комунікаті сказано також, що в боях з індіанськими партизанами урядові війська втратили 37 осіб вбитими і поранилими. Партизани втратили 17 осіб. Сотні мирних жителів загинули під час бомбардувань.

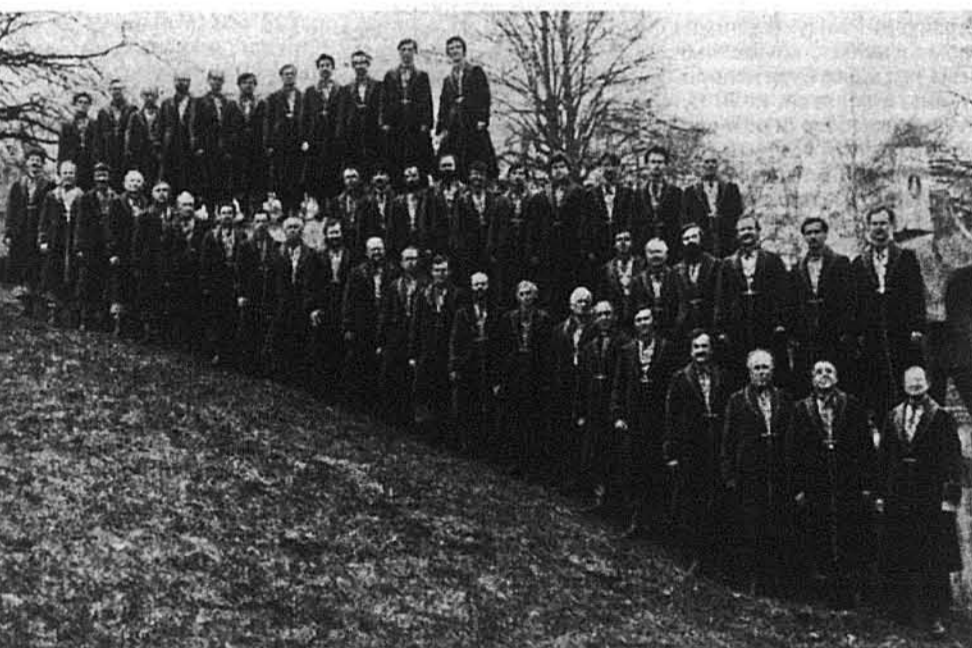
СОВІТСЬКА ГАЗЕТА „Ізвестія“ повідомила, що заступник міністра зовнішньої торгівлі СССР Владимир Сушков заарештований за порушення митних правил. Газета не повідомляє, в чому конкретно обвинувачують В. Сушкова, який часто їздив закордон. В цьому ж повідомленні говориться про арешт п'яťох працівників митниці, яких обвинувачують в контрабанді і хабарництві. Один з заарештованих намагається відкупитися і запропонував 1865 доларів. Газета пише, що це є найбільший хабар за всю історію советської митниці.

УКРАЇНСЬКИЙ ХОР „ЖУРАВЛІ“ з ПОЛЬЩИ ПРИБУДЕ НЕЗАБАРОМ до КАНАДИ і ЗСА

Невдовзі прилітають до З'єднаних Штейтв Америки і Канади „Журавлі“ — відомий український чоловічий хор з Польщі, під диригентурою Романа Реваковича. Хор цей, що складається з понад 50 співаків, заснував ся 15 років тому. Основним хором був його доволі гній диригент мгр Ярослав Полянський та ентузіаст хорového мистецтва Антін Ринкевич, від 1982 року дириґус хором „Журавлі“ Роман Ревакович.

Всі концерти хору супроводжувалися ентузіазмом публіки і захопленнями відгукми музичних критиків, які писали про хор, як „колектив високої культури...“, про „майстерність хору взагалі та окремих солістів зокрема“ та про те, що „хор залишає радість і правдиву насолоду“, „зачаровує українськими піснями“ тощо. В репертуарі „Журавлі“ пісні різних епох, різних жанрів відомих і невідомих композиторів.

Хористи — це представники різних професій, яких в'

Чоловічий хор „Журавлі“ виступи якого скоро розпочнуться за океаном.

же любов до пісні, тому з'їджаються вони на проби із понад 20 місцевостей, віддалених від себе сотнями кілометрів.

У вівторок, 23-го вересня ц.р., „Журавлі“ прилетять до Північної Америки, де вони дадуть ряд концертів спочатку у Канаді, а потім у ЗСА. Подасмо розклад їх концертів. — Ред.

Відбудеться Етнічний фестиваль в Нью Джерзі

Джерзі Сіті, Н. Дж. (Д. Р.). Стейтвий Етнічний фестиваль в Нью Джерзі відбудеться в суботу і неділю, 6-го і 7-го вересня ц.р. в Либерті Стейт Парку біля Джерзі Сіті. Цьогорічна тема фестивалю — „Привіт Свободі“, що є продовженням відзначення 100-літньої річчини від поставлення статуї „Свободи“, яку й видно з парку.

Фестиваль спонзоровує стейтвий департамент і його бюро для етнічних справ, а українська група, одна із поперхотки різних національностей, братиме участь вже восьмий раз, безперервно, від першого фестивалю почавши.

Фестиваль починається в год. 12-й полудня в суботу дефілядою з прапорами і написами. Майстром церемонії є Андрій Кейбіда, член Етнічної ради губернатора Гомаса Кейна. Охочі взяти участь в дефіляді по взмоги в народних строях запрошують прийти вже в год. 11-й і зустрітися при українським етанку.

Доїд до парку Нью Джерзі тирнайк, від н.д. 14Б, добре позначений, а паркування для авт безкоштовне. Вступ на фестиваль вільний. Програми етнічних груп від год. 12-ої до 6-ої в обидва дні безперервно.

В КАНАДІ:
25-го вересня — Монреаль, Квебек
26-го вересня — Оттава, Онт.
27-го вересня — Гамільтон, Онт.
28-го вересня — Торонто, Онт.

ЗСА:
1-го жовтня — Рочестер, Н. Й.
2-го жовтня — Баффало, Н. Й.
3-го жовтня — Клівленд, Огайо
4-го жовтня — Дітроїт, Мич.
5-го жовтня — Чикаго, Ілл.
7-го жовтня — Йонґстаун, Огайо
8-го жовтня — Пітсбург, Па.
9-го жовтня — Вашингтон, Д. К.
10-го жовтня — Перт Амбой, Н. Дж.
11-го жовтня — Філадельфія, Па.
12-го жовтня — Нью Йорк, Н. Й.
12-го жовтня — Пассейк, Н. Дж.
13-го жовтня — Юніон, Н. Дж.
16-го жовтня — Кергонксон, Н. Й.
17-го жовтня — Йонкерс, Н. Й.
18-го жовтня — Бостон, Масс.
19-го жовтня — Гартфорд, Конн.
20-го жовтня — Нью Бритен, Конн.,
21-го жовтня хор „Журавлі“ відїде з Монреально до Польщі.

З'їзд гімназії у Ашафенбурзі

Учасники з'їзду української гімназії в Ашафенбурзі.

У днях 30 і 31-го травня ч. р. на оселі „Союзівка“ відбувся Перший з'їзд професорів та учнів колишньої гімназії в Ашафенбурзі. Після 40 літ з'їхалося понад 70 учнів з родинами, щоб зустрітися та пригадати молоді роки в таборах після воєнних часів. Учасники прибули з Австралії, Канади й ЗСА.

У першому дні відбулася зустріч та ділові наради, під проводом вибраної президії в складі: голова — д-р Олександр (ЗСА), заступники — Богдан Соловій (Австралія) й Олена Світайло Бабій (Канада). Члени президії — Галина Андреас та Оля Корж (обидві з ЗСА). Почесними гостями були о. проф. Іван Лещинер та проф. Михайло Кучер.

У суботу ввечері відбувся бенкет. Програмою провів Юрій Штогрин. У мистецькій частині брали участь Оксана і Тадей Протинюки, виконуючи шість настроєних пісень. Абсолютною гімناً Ірина Петренко-Федішин прочитала чудовий і дуже влучний спогад з своїх перших днів у гімназії, згадуючи пережиття з навчання, професорів та дальші пригоди в житті. Прочитано привіт від Мітрополита Сулика (колишнього настоятеля бури) та професорів Хомина і Бажанського. Після бенкету учас-

ники з'їзду забавлялися до пізньої ночі при звуках оркестри Няка Гірнака. З'їзд вибрав три комісії, а саме: Підготовчу комісію Другого з'їзду, що запланований на 1989, Комісію видання збірника, Фінансову комісію.

У неділю, після участі в Богослуженнях обох віро-

визнань, відправлено спільну панахиду за душі померлих професорів та учнів, що відійшли від нас.

Відвідаючи доми, усі бажали зустрітися знову за три роки, а до того часу видати збірник про гімназію. На що шль започатковано видавничий фонд та буде відкрито окреме конто

в одній із наших фінансових установ, де можна буде складати пожертви.

Управі „Союзівки“, на руки пп. Кааса й Гайдара складемо сердечну подяку за вірну підготовку й проведення всіх справ.

Присутня

Св. п. О. Клодницька

У четвер 31-го липня 1986 року, в Чикаго померла на 84-му році життя бл. п. Осипа Клодницька, жінка по лікареві д-р Осипові. Покійна, учителька по фаху, вчителювала в західній Польщі, коло Познаня, бо польський уряд не дозволяв учителям українців вчити і виховувати українських дітей. Працюючи в Польщі, виховувати польські діти, українські діти виховували сповражнені зі заходу польські учителі. Була це політика асиміляції і винородження українських дітей і народу.

Муж Покійної, д-р Осип, старшина УГА, після програних визвольних змагань зачатковані медичні студії у Відні закінчив у Познані, де познайомився з Осипою. Згодом вони повинчались і переїхали на українські землі до міста Товмача, тут він почав лікарську практику, а Покійна включилася в громадську працю серед жіноцтва.

У 1938 році родина переїхала на Холмщину до повітового міста Грубешова. В той час Грубешів нараховував 18,000 мешканців, в тому тількі 11 відсотків українців, але в місті не було української інтелігенції — адвокатів, лікарів, учителів й інженерів, тому місце і доколичне українське населення привітало родину Клодницьких дуже радо, як своїх. Д-р Клодницький здобув тут великі симпатії, як добрий лікар і добрий українець, а покійна Осипа, як дорадниця жіноцтва.

В той час українські товариства були заборонені польським урядом. Український народ переживав страшний фізичний і моральний знущання, шукав поради, потіхи і часто звертався до своїх людей, зокрема до родини Клодницьких, яка співчувала їм, особливо покійна Осипа величала в тих випадках велику терпелівість, співчуття та все мала тепле, потішаючи слово для тих працівників чесних селян, добрих християн і українців.

Після розвалу Польщі в 1939 році німецькою армією, Холмщина на скору руку почала відбудовувати своє культурне освітнє і економічне життя, ревіндикувано церкви, організовано українське шкільництво, культурні товариства, жіночі і молодісні організації, творено кооперативні об'єднання. Родина Клодницьких включилася в ту велику роботу автохтона холмщанка, д-р Осип очолював Український Повітовий Комітет, а Осипа неслася поміч всім, хто її потребував.

Осіпа була надзвичайно спокійної, шляхетної і культурної вдачі, широкого і щирого серця, чемна, усміхнена і незступима своєю радою, ділом, нікому не відмовляла поради і допомоги. Такою вона залишилася до кінця свого життя. Своєю владчею дуже благородно вливалася на свою родину і окруження.

Панахиду в похоронному заведенні Музика і Син відправив о. митрат М. Бутринський при численій участі приятелів, суздів і громадян. З Парми, Огайо, в похороні взяли участь приятели Покійної інженери Роман Грабцеб і Іван Фур. Прошачли Покійну від родини, приятелів, суздів і громади д-р Павло Пундій і інж. Іван Фур, а після похорону в родинній коліній. Роман Грабцеб.

Похорон відбувся в суботу, 2-го серпня, з церков св. Володимира і Ольги на місцевій цвинтарі св. Миколая. Після похоронних відправ в церкві о. митр. М. Бутринський прошач Покійну від парафії, як прикладну паракліянку, а д-р Процик, сват Покійної дякував, вже на тризни, всім учасникам похоронних обрядів за їх участь і пам'ять про св. п. Осипу.

Покійна залишила синів Зенка і д-ра Романа з дружини, двоном д-р Лідію з мужем д-р Юрієм, 10 внуків і сестру Галю Пачовську з родиною.

Іван Фур

За стрілецьким звичаем

Цьогорічна зустріч ветеранів із Бриджпорт, Гарфорду і Нью Гейвену, Конн., що становлять в основній мірі комбатантів I Дивізії УНА та УПА, відбулася дорічним звичаем на фермі Влодка Березовського, що прославилася на всю околицю як сандівник, блеждляр та учасник світових конкурсів фермерів, що вирощують расових курей.

День випад прегарний, хоч зранку хмарилось, і сам голова Станіш І. Телюк потрапав головою, даючи всім запевнення, що „якось то буде“, бо годі марнувати іства і пивта, що невиспушті дружини побратимів приготували на цей день.

Зустріч ма мали інакший, більш святковий характер, ніж у попередніх роках. Коли до аперлю ступили всі присутні, о. Роман Големба, вітаючи їх, заявив, що зустріч почнеється поминками за друзів, упавших на полях Межгір'я, Бродів, Олеська, Хильчичів і Почапів, коли нашим воинам довелось проломлювати „огненне коло“ тисячної атаки червоноармії, а також заклаків пом'янути жертви „чорнобілого огненного заграви“.

Традиційним порядком, завжди на Зелених Святих, відбуваються на цвинтарі св. Лаврентія панахиди за наших воїнів. Символічно місцем поминку стас одна могила, що її кожного року визначає Станіш. Минувши роками відірвали відбувалися на могилі пог. Матвія-Мельника, згодом чор. Лисака, що у марші „Соловейка“ мостив шлях на Київ, а відтак був у Римі заповідним ад'ютантом комеданта „Таборної“ републики Сан Маріно у Апеннінах, сотні. Савелія Яськевича, що тепер живе в Австралії, про „римську братню“.

Цього року поминки відбулися на могилі пог. УПА Вільгельма Хоми, що прославився своїм рейдом, правившись через ворожі засіки із Карпатських Зворів через Словаччину у Австрію. На цьому цвинтаріши

уже спочиває більше десяти наших побратимів, імена яких виголосяться під час кожного апелю.

Помітною була ця Панахиди й тим, що пом'янувши Влодка Лидинського, чоловіка Наді Лидинської, що у Станіш була імпрезовою референткою і невиспушотою організаторкою усіх зустрічей. Побратим Влодко відійшов нежданно й тихо, осиротивши її та двоох синів — Влодка, що рік тому одружився, й Ольга.

Підготовка до зустрічі, коли йде про заставлення столів нашими побутовими сідами, напінками та в додаток всякими вимірними кулінарними ласощами, включно і „дивізійним тортом“ нашої н-ї Маркі, впади на плечі н-ї Ірини, дружини голови Станіш, Очевидно допомогали їй й інші очіпані — Антонішні, Мандич Креховецька та прочі безіменні, як це завжди буває.

Журливе „Вічна пам'ять“ та діймаюче всіх серця й уяву, „Видиш, брате мій...“ — поплідло туїлним гомоном далеко понад зелени узгір'я Бренфорду „у край далекій у мир хреснений, на Україну...“

Години пилили у приятелиських гутірках, розважання про давні часи під мельодію з платівки. Там давно було глядити нам один на одного, що тут відславленою опей Бродів знайшлися по сорока роках безсталанного існування. Осв Плятон, брат Вільос Хоми, був тоді тількі „дитваком“, тепер символічний, трохи пониклий в очах, каже: „Живу вже на смертурі, виростає сини мій, доглядаю вчук й часами гублюсь... за чим мені спідувати?“ А інші подібні йому ще тримаються, ще „дєраються“ й не піддаються ані лиїх долі, ані обставинам нашого невсєцеголо громадського життя. Дєсь глибоко у серці горить надія, що може „Хлопці, підємо боротися за славу, за Україну, за нашу державу...“

Мирон Рімінський

Спогад з нагоди 40-ліття хору „Ватра“

музики цієї різниці не відчувають. Мав абсолютний слух, що є рідкістю навіть серед музиків чи співаків. Не любив дешевих ефектів, а виконував пісні згідно з інтенцією композитора.

Кожну нотку треба було точно відспівати і не любив „смазування“, як він називав. Диригував всіма пальцями рук і не розмахував. Кожний палець в диригуванні мав своє завдання: п'яно, форте, крєшендо чи декрєшендо або контра — профандно. Любив здисциплінованість хору, був тактовним, нікого не ганяв. Коли заходила потреба, то так вміло маневрував голосами, що винний сам здавався, не знаючи партії. Проф. Туркевич в загальному був талановитою людиною. Прекрасно грав в шахи (був перем перем свого часу чемпіоном Львова) і бридж. Не раз ми втрьох в грі в шахи не могли собі давати ради, граючи проти нього. Мав далекодучі пляні і бистрі непередбачені ходи та заскакував противника. Ніколи не виходив зі себе. На проби хору за попереднім повідомленням ми злітались, мов журавлі, зі всіх закутин Австрії, як Форальберг, Тироль, Каринтія і Стирія до збірного пункту, табору брижівців в Брегенці над Боденським озером, яке граничило зі Швайцарією і Німеччиною. Проби хору були інтенсивні, по 6-7 годин денно. Спочатку вивчали докладно партію, а опісля йшла інтерпретація і виконання в нюансах кожної пісні в програмі. Звичайно програма концерту складалася з релігійної і світської частини і закінчувалася веселими піснями, як наприклад „Коломийка“ проф. Гнатюшина. Зasadничо репертуар був різноманітний, добірливий, включав і класичні твори наших і світової слави композиторів.

Перед кожним концертом, вже на сцені, на тлі установлені хорістів та інші заступний оратор мгр Володимир Баран мав корогке слово німецькою мовою до слухачів, з'ясуюючи, хто

ми с, говорив про долю України, її змагання до волі, нашу культуру, традицію, нашу світлу минуишню. Потім починалася вокальна частина. При цьому хоту згадати пастора церкви баптистів зі Швайцарії Шрасера, який був промотором наших поїздок по тій країні. Це була надзвичайна людина, віддана нашій справі, яка безінтересовно організувала наші поїздки і була энтузіастом нашої пісні. Він був гідним амбасадором української справи серед чужинців. Пастор Шрасер ніколи не старався перекоунувати нас відносно його релігійно віровизнання. Він не тільки словами, але і ділами допомагав бажіно, згідно з Богом законом. Хоту зазначити, що ми не тільки пропагували серед чужинців нашу пісню, але також ширили добре ім'я про нашу повневолю Церкву в Україні.

Склад хору був виймово добірний. Було нас біля 50 співаків — хорістів. Знаю, що хоч би в баритонах кожний миг одного заступити в сольових партіях. Зі солістів баритонів хоту згадати знаного співака, славовейка пісень легкого жанру Антоса Дєрбіша, тепер в Торонто, Канада; Колодінського (заспівував „Почапівську Матір“ тепер в Австралії), підписаного (заспівував „Не плач, Рахиде“ живе в Пармі, ЗСА), Мірона Мельничука, Анатолія Радвєнського, актора українських сцен (живе в Філядєлфії) і інших. З тенорів — солістів: маєстра Євгена Садівського (заспівував „Через поле“, живе в Пармі) і с диригентом хору „Дніпро“. Садівський був також заступником диригента та проф. Туркевича, часто розучував хорів партій, а по вїзді професора до Канади диригував хором в турне по Швайцарії та опісля по Канаді. Тенор Омєлан Татунчак заспівував „Садок заснув“, тепер живе в Філядєлфії і дальше співає сольові партії; Іван Гош, оперний співак, і Іван та Зенко Чорнобілі, брати. Іван помір передчасно в Філядєлфії, а Зенко співає сольотом в хорі в Філядєлфії. З інших тенорів: Проценко, диригент і член квартету в Баффало. З басів, спеціально „контра — профундо“, треба підкрєслити феноменального Трубецького зі Зальцбургю. Цей вже не молодий „дядя“ говорив „контрою“ в поточній мрві. Думаю, що навіть диригент Котко не миг би похвалитися в своему хорі таким низьким і звучним „профундо“. Він, владиво, не співав, але при кінці даної пісні на магічний знак пальчика проф. Туркевича „сади“ без застерєження такє своє могутнє „профундо“ що аж підлога дрижала. Ми одержували винагороду за наші виступи на засадах пунктиці. З басів ще були: Явін, бл. п. Голод, мгр

З великим сантимоном я прочитав статтю мгра Володимира Барана в часописі „Свобода“ з нагоди 40-ліття хору „Ватра“. Це був добрий і корисний початок та потрібний поштовх для інших доповнити і додати до цього в аспекті минулого. Осмілююся це зробити так, як я переживав ці незабутні події, поїздки і враження. Перед моїми очима наче на фільмовій стрічці пересуваються картини з перед сорока літ, пов'язані зі славним хором „Ватра“.

Влітку 1947 року якраз закінчив свої студії у Відні, Австрія. Воєнна хуртовина, окупація Відня большевиками, голод, гонєння, скопєння наших луд, чей просто на вулиці, чи по ночах, й інтенсивні студії вичерпали мене докраю нервово і фізично. Хотів відійхнути, відпочити дєсь в горах, на самотині, серед природи. І така нагода трапилася на полонині в тирольських горах біля Кіцбюгел, де мій покійний батько о. Євген Боднар тоді там душпастирював. Деклєтувався вже самою думкою, що проведу якийсь час на відлюдді, свіжому гірському въздузі та буду пити сирє молоко і їсти цілющі сирї. Але врєшті приїхавши по різних пригодах з Відня до Оберндорфу біля Кіцбюгеля, я застав телеграму такого змісту: „Зараз приїжджай! Ідем до Швайцарії“. Підписано — Хор-Ватра-Брегєнц, Форальберг. Не було довго що роздумувати. Думаю, молодий організм скорий приїде до себе, пережив різні біди, а співати, стрінути давніх знайомих та розжєдати по Швайцарії такє дуже хочється. Мимо простєтєв родичів я поїхав до Брегєнцу.

Хор „Ватра“ був в багатьох аспектах унікальним хором. Передусім з огляду на його диригента проф. Лева Туркевича і вокальний потенціал хорістів. Проф. Туркевич (помер передчасно в Торонто, Канада, на 60-му році життя) як вже згадував мгр Баран, був дуже тонким музикологом з оригінальною інтерпретацією подиннокєх пісень і феноменальним слухом. Він потрапив розрізнати четвертонової різниці й дивувався, як інші співаки чи

КИТАЙСЬКА ТЕЛЕВІЗІЯ повідомила, що 67-річний американський громадянин китайського походження Роланд Шен Сулу засуджений на 12 років тюремного ув'язнення за збирання розвідки інформації і передачу її Тайванєви. У передачі був показаний короткий документальний фільм, багато кадрів якого були зняті схованою камерою і показують моменти зустріч Шен Сулу зі звязковими. Разом з американцем засуджені три китайські громадянини, які входили, як сказано в заяві, до „длочинної групи“. Групу очолювала інженер Пекинського інституту наукового конструювання 42-річна Нін Нянци. Суд засудив її на 10 років в'язниці. Решки американської амбасадї в Пекинї Сїлвія Рїфкін підтвердила факт арешту Шен Сулу і суду над ним.

РАДІО КАБУЛЮ ПОВІДОМИЛО про скинення з поста першого секретаря кабульської міської організації комуністичної партії Азіза Ахмеда. Партійний бос афганської столиці скинений зі свого поста за „безвідповідальне ставлення до своїх обов'язків“. Нинішній правитель Афганістану, колишній шеф секретної поліції Наджіб уже вивіз зі складу Політбюра чотирьох сподвижників свого попередника Бабрака Кармала.

Д-р Володимир Болнар

Пригадка

Бібліографом святкування ювілею Тисячоліття Хрищення Руси-України є проф. Осип Кравченко.

Отже, уклінно прохаю всіх українських видавників, газет, журналів, церковних, наукових, культурних та громадських установ надсилати до нього свої видання, друки, оголошення, наукові та популярні праці, книжки, брошурки.

Проф. О. Кравченко збирає всі друки, зв'язані з ювілеєм Тисячоліття, ці речі упорядковує та нотує в окремій картотеці. При допомозі такої упорядкованої бібліографії можна буде пізніше зробити докладні аналізи й студії того, як ми приготувалися і як дійсно відсвяткували ювілей Тисячоліття, які ювілейні програми чи проекти ми намітили, і наскільки їх здійснили.

Михайло Гринчишин, ЧНІ., Єпископ-Генеральний Секретар

Prof. Joseph Krawczenuik 545 South Franklin Street Wilkes-Barre, Pa. 18702 USA

В РЕЗУЛЬТАТІ СПІЛЬНОЇ боливійсько-американської військової операції в джунглях Болівії, яка триває вже майже місяць, знищені десятки лабораторій, що виробляли кокаїну...

ПІД ЧАС КОНЦЕРТІВ „рок-н-рол“ багатолюдних зборищ молодого народу, де часто діються бешкетні, граплялися смертельні жертви з-посеред глядачів-слухачів...

ЕНЦИКЛОПЕДІЯ — НЕОБХІДНА КНИЖКА ДОМА І В ШКОЛІ! Подбайте, щоби в кожній публічній бібліотеці була повна і стисла двотомова Енциклопедія України в англійській мові.

Комітет Оборони Української Спадщини та Головний Екзекутивний Комітет Українського Народного Союзу. СКЛАДАТИ ПОЖЕРТВИ на його працю та акції для: 1. Поширення правди про Україну... 2. Поборювання очорнювання та знеславлювання українців... 3. Оборони громадянських прав українців...

Не чути, не чути дзвінка...

Стойть (зліва): Марія Пасічник, Оля Яр, вчителька Ольга Бреславець, вчителька Ванда Багмет, вчителька Ольга Антохій, Дарія Едгар, Зенон Давидович, Мар'яна Едгар.

Це вже 60-ий п'ялний рік безперервної науки в нашій школі. За цей чималий час перейшло почерез шкільні класи велике число учнів, які підалили свої знання з релігії, української мови, граматики, історії та літератури.

31-го травня ц.р. сповнилась давню очікувану хвилину для дітей, коли перестав лунати голос дзвінка і, врешті, закінчилися хвилювання на шкільній лаві...

У цей незабутній гарний, сонячний день був оживлений рух біля церкви св. Михайла, бо приїжджали автими батьки зі своїми дітьми-учнями, щоб перед 9-ою годиною ранку бути на Вдчаному Молебні з нагоди закінчення шкільного року.

На закінчення градуанти відспівали з почуттям пісню „Молоді ми і світ нам відкрито“ під диригентурою учительки співу Оксани Білий, а присутні нагородили їх бурхливими оплесками.

Дітя також відзначаються добрими успіхами в науці й в англійській школі, а також знаходять час і бажання та беруть участь в спорті, танцювальних гуртках, гри на бандурі, і в наших шкільних імпрезах — св. Андрія, св. Миколая та Тараса Шевченка, і належать до молодіжних організацій — ОДУМ, СУМ, ПЛАСТ.

Як попереднім роками, так і цього року вийшов друком естетичний журналчик „Дзвінок“ з цікавими знінками з життя та діяльності нашої школи, в ньому є коротенькі та доцільні дописи від наших учнів. За що кропітливу і жертвенну працю належить ширша подяка усім тим, що спричинилися до оформлення і зредагування нашого „Дзвінка“, а саме: Валентині Яр, Олександрові Полцеві, Ліді Полцеві, Валентині Ланд, Тані Давидович, Діані Пасічник, Галині Грині, Тамарі Залуцькій, Раї Куланович і Олі Яр.

П.В. УКРАЇНСКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТЯ.

Допоможім Патріярхові

У „Свободі“ з 17-го липня ц.р. була поміщена обширна інформація про заплановані Громадський комітет у Чикаго поминки у першу річницю смерті св. п. Патріярха Йосифа Ісповідника. Згаданий Комітет вирішив використати цю нагоду для зібрання поважнішої суми грошей для диспозиції Блаженнішого Патріярха Мирослава Івана Любачівського. Блаженніший Патріярх хоче здійснити в декількіх містах України в пам'ять нашої держави, як п. Патріярха Йосифа Ісповідника: викінчити мозаїку в церкві св. Софії у Римі й добудувати потрібні приміщення при УКУ там же.

Одної чикагської громади замало, щоб Блаженніший Патріярх міг здійснити намічені плани, до цього потрібно усіх нас, всіх українських громад, розкинутих у діаспору, а здійснення цих планів є дуже важливе, кінечне, щоб зберегти нашу культуру, щоб її так нещадно не нищили вихідці з наш найгіршого ворога Москва.

Наші поневолені брати і сестри не можуть боронитись, не можуть заперечувати московській брехні, не можуть протиставитись жорстокому режимові. Тому ми тут, свободні, мусимо ужити всіх наших духових і матеріальних сил, щоб рятувались перед цілковитим знищенням. В науковому аспекті працюють наші вчені.

Микола Косарчин

Зустрічі...

(Закінчення зі стор. 2) рією і половиною Юго мала бути доступною для царя і його царської гвардії. Увечері після другої зустрічі, цар Олександр переплив ріку і поселився в місті Тилзиті.

На протязі дальших двох тижнів вони зустрічалися кожного дня о 9-ій годині ранку на розмови, які тяглися з перервами на спільні обіди і різні пароди, до 8-ої години вечора, а часто наряди протягалася далеко вони погодилися на більшості точок, включено з кордонами Пруссії, долею Польщі і статуту Туреччини.

СТАРАННЯМ ДОСЛІДНОЇ ФУНДАЦІЇ ім. О. ОЛЬЖИЧА у ЗСА з'явилася нова книжка п. н. НА ЗОВ КИЄВА Український націоналізм у Другій світовій війні (Збірник статей, спогадів і документів) Зібрана й упорядкована Колегія Дослідів Історії Українського Націоналістичного Руху.

ЗАГАЛЬНО ПРИЙНЯТИЙ погляд серед американського суспільства, що Уряд субсидіює американських фермерів, тепер муситиме змінитися, якщо вчинатися у нещодавній дослідженні-рапорт, проведений установою „Employment Research Associates“ у Лансінґу, Миш.

Потреба...

Цього останнього питання автор не потребував висновокати читачам, бо всі звідки б ми не походили, любимо Лівів не менше, чим самі лівов'яни. Ось чому автор цих рядків, не лівов'янин, ще 4-го січня 1980 року писав в „Америці“ про потребу видати англійською мовою кількатомилий збірник про це унікальне місто.

Дуже добре, що Олександр Домбровський не чекаючи на видачу зібрання про Лівів, зорганізував ініціативний комітет та піднімає наукову підготовку авторів для написання поодиноких статей. А НТШ повинен поможти фондами, якщо збірка серед громадянства не могла б покрити коштів видання.

Д-р Осип Кравченко Вілкс-Беррі, Па.

HELP WANTED INTERNATIONAL METAL BUILDING MANUFACTURER Selecting builder/dealer in some open areas. High potential profit in our growth industry. (303) 759-3200, Ext. 2403

REAL ESTATE ROMAN RYCHOK REAL ESTATE & INSURANCE 1339 Springfield Avenue Irvington, N.J. 07111 АСЕКУРЕМО АВТА - БУДИНКИ - БІЗНЕСИ Інформація поштою ПЕТРО РИЧОК за безп. агент-брокер (201) 373-6434, 6453

Всі книжки МАРІЇ ДЕЙКО можна замовляти в книгарні „СТАУРОПЕГІЯ“ „СТАУРОПЕГІЯ“ — PUBLISHING CO. 2226 West Chicago Avenue Chicago, Illinois 60622

THE UKRAINIAN RESTAURANT & CATERERS 132 2nd Ave. (8 St.) N.Y., N.Y. 10003 212-533-6765

HOUSE FOR SALE UNIQUE Colonial Style house with view of brook for sale, by owner. Move-in-condition 3 bedrooms, eat-in kitchen with appliances, dining room, 1 1/2 bathrooms, large living room with beam ceiling and unusual hand-picked wood floors, oak floors, landscaped, and stone fireplace, oak floors, landscaped, and fully furnished. Roundout Valley Central School Dist. All this for \$73,000. (914) 626-2744

PETRO ЯРЕМА УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК Займається похоронами в БРОНКС, БРООКЛІН, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА Peter Jarema 129 EAST 7th STREET NEW YORK, N.Y. 10009 (212) 674-2568

LYTWIN & LYTWIN UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS AIR CONDITIONED Обслуга ШИРА і ЧЕСНА Our Services Are Available Anywhere in New Jersey Також займаємо похоронами на цвинтарі в Брод Брук у перенесенням Тілих Останків з різних країн світу 1600 Stuyvesant Avenue (corner Stanley Terr.) UNION, N.J. 07083 (201) 964-4222